

Recensies

‘Met de beschrijving van hun werk en liefde heeft Van Beek een prachtig onderwerp gekozen.’

Janine Beulink, ‘De grote liefde van twee filmcritici’, *Nieuw Israëlitisch Weekblad*, 5-5-2000

‘Het goede nieuws is dat er nu een biografie is verschenen waaruit zonneklaar blijkt dat er een prachtige roman te schrijven valt over een filmrecensente en haar man, die toevallig ook over films schrijft [...] Alleen al vanwege de prachtige citaten is zij het lezen waard.’

Arnon Grunberg, ‘Biografie van een recensentenechtbaar Handboeien met roze veren’, *NRC Handelsblad*, CS 2-6-2000

‘Het is duidelijk dat de titel van het boek *De grote illusie*, niet alleen slaat op de wereld van illusies die in de bioscoop wordt opgeroepen.’

Dorothee Verdaasdonk ‘Een sterk verlangen naar geborgenheid’, *Opzij*, april 2000

‘O roerend gegeven, aan het licht gebracht door de ruimhartigheid waarmee Sandra van Beek het verzamelde biografische materiaal heeft verwerkt.’

Arjan Peters, ‘De schrijver spreekt, de kracht van het detail’, *De Volkskrant*, 5-6-2000

De grote illusie

p. 54 Gerry Waller zou in 1937 vanuit Duitsland naar Nederland zijn gekomen. Hij had echter wel de aangerichte vernielingen na de Kristallnacht van 9-11-1938 gezien, vertelde hij. Als hij later in 1938 in Amsterdam arriveerde en opgevangen werd door de familie Waller-Kahn, was dat voor korte duur; het echtpaar – Ellens ouders – vluchtte immers in 1938 naar Amerika.

p. 47 Ellen Kahn schreef in de begintijd ook enkele artikelen voor *De Groene Amsterdammer*. Zo bezocht zij in 1934 de eerste bewoners van de atelierwoningen in de Amsterdamse Zomerdijkstraat. Over dit gebouw waren de meningen verdeeld. Maar wat vonden de bewoners er nu eigenlijk van? vroeg zij zich af. Tot grote verrassing bleken zij juist heel tevreden. *Pag. 10 de Groene No 1024*

p. 94 Ellen Waller zal in 1957 vanuit Londen terug zijn gekomen naar Amsterdam, al was het maar om als ‘één van onze verslaggevers’ voor het *Algemeen Handelsblad* op Schiphol de aankomst te verslaan van de Hacketts, de toneelschrijvers van *The diary of Anne Frank*. Het ongewone zinnetje over mevrouw Hackett die ‘verliefd’ keek naar een aangeboden prachtig boeket kleurige tulpen, is typisch Ellens schrijfstijl.

p. 156 De man bij het groepje is Max Arian, toen gespreksleider bij *Film International*, Rotterdam.

p. 26 *Jagdszenen aus Niederbayern*, regie Peter Fleischmann (1969)

p. 83 *Citizen Kane*, Joseph Cotten in de rol van journalist

p. 187 Hans-Jürgen Syberberg

p. 202 Gustav Leonhardt

p. 226 Wim van der Velde, directeur Filmacademie 1978-1987

p. 232 Huub Bals stierf in 1988

Errata E.W.

p. 179 leidmotief van Schubert, piano trio in E-Flat